

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Téma: Volnočasové centrum Jindřišská – Růžová

Autor práce: Sára Trojovská

Vedoucí práce: Ing. arch. Štěpán Valouch

Téma bakalářské práce Sáry Trojovské vychází ze společného ateliérového zadání, kdy si studenti v rámci stejné parcely sami volili náplň stavby. Studentka navrhla kombinaci volnočasového centra pro mládež a studentského ubytování.

Navržený dům zcela vyplňuje proluky v ulicích Jindřišské a Růžové. Hmotově působí navržené objekty přiměřeně, výškově a půdorysně dobře navazují na sousední domy. Příjemný dojem vytváří rozčlenění vnitrobloku na dvě části s odlišnými charaktery a způsoby využití. Jednoduché minimalistické fasády působí v kontextu bohatě členěných průčelí sousedních činžovních domů možná až příliš tvrdě, byť fasáda z lícových cihel s drobným detailem v přízemí dodává stavbě jemnější měřítko. Více využit mohl být potenciál plochých střech.

Zaujalo mě, že se autorka rozhodla navrhnout takto velký objekt bez jediného parkovacího stání. Pražské stavební předpisy to v této lokalitě umožňují, funkční náplň budovy parkování automobilů teoreticky nevyžaduje a návrh tak otevírá otázku, jak se postavit do budoucna k automobilitě v centru Prahy. Má se nový objekt veřejného zadavatele snažit vyrovnávat deficit parkovací kapacity lokality, nebo naopak uživatele motivovat k používání veřejné dopravy?

Dispoziční řešení je v základních rysech funkční, ale působí místy nedomyšleně. V celém objektu chybí prostory pro zaměstnance, kavárna nemá žádné zázemí, skladovací prostory jsou pouze minimální v suterénu. Dámské a pánské toalety umístěné střídavě po patrech se nezdají být moc praktické. Část bydlení nemá žádné prostory pro umístění technologií, prádelny, údržby objektu nebo parkování kol. Představa, že by nezletilí žáci škol některé prostory využívali bez pedagogického dozoru, případně samostatně bydleli pokojích internátu je sice lákavá, ale v kontextu české legislativy nereálná.

Podrobněji rozpracovaná část bakalářské práce v rozsahu dokumentace pro stavební povolení, pro kterou si studentka vybrala objekt volnočasového centra, je provedena celkově pečlivě, srozumitelně a má jasnou strukturu. Od původní architektonické studie se odlišuje pouze v detailech, což svědčí o tom, že autorka uvažuje o technických, konstrukčních a technologických souvislostech již v úvodních fázích návrhu stavby.

Architektonicko-stavební řešení je přímočaré, bez zbytečných složitostí. Dalo by se namítnout, že je snad až příliš obyčejné, bez potřeby hledat zajímavější provedení a detaily, ale to v této fázi studia považují spíše za pozitivní. Pochopení základních osvědčených řešení je nezbytným

předpokladem pro schopnost se od nich později během praxe v odůvodněných případech odchýlovat. Zvolená konstrukční výška podlaží 4,5 m se zdá být poněkud přehnaná vzhledem k tomu, že ve více než půl metru vysokých dutinách pohledu poté vedou zpravidla jen dvě potrubí vzduchotechniky. Rozhodnutí osadit v horních patrech pouze neotevíravá okna mi přijde z uživatelského hlediska nepřívětivé a komplikuje to údržbu objektu.

Tabulky dveří, oken a dalších prvků jsou poměrně informačně chudé a někdy chybí i základní informace (např. povrchová úprava).

Specializované části konstrukčního, požárního a technologického řešení jsou přehledné, podrobně zpracované a zcela dostatečně popisují tyto aspekty stavby. Je z nich zřejmé, že autorka se v dané problematice orientuje a do budoucna bude kompetentní v diskusi s kolegy-specialisty, se kterými bude spolupracovat. Ve své práci volí vhodné technologie, jejich trasy jsou logické a dobře sdružené do dvou hlavních vertikálních jader.

I přes některé uvedené výhrady považuji bakalářskou práci Sary Trojovské za kvalitní. Předložená práce prokazuje, že je studentka schopná samostatně zvládnout takto komplexní zadání, a navrhuji hodnocení B.

V Praze 11. 06. 2021

Ing. arch. David Balajka

